

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 3 grudnia 2018 r. – Yhtiö A/B**

(Sprawa C-772/18)

(2019/C 72/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yhtiö A

Strona pozwana: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozmiar korzyści, jaką osoba prywatna uzyskała z domniemanego naruszenia praw do znaku towarowego, jest istotny dla oceny tego, czy postępowanie tej osoby stanowi używanie znaku towarowego w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych, czy też zachowanie o charakterze czysto prywatnym? Czy dla istnienia używania w obrocie handlowym w przypadku gdy osoba prywatna używa znaku towarowego niezbędne jest spełnienie innych kryteriów niż uzyskanie korzyści gospodarczych z działalności handlowej dotyczącej tego znaku towarowego?
- 2) Czy, przy założeniu, że korzyść gospodarcza ma mieć pewne znaczenie, a ze względu na mały rozmiar korzyści gospodarczej, jaką uzyskała dana osoba, oraz niespełnienie ewentualnych innych kryteriów używania oznaczenia w obrocie handlowym nie można założyć, że osoba ta używała znaku towarowego we własnym obrocie handlowym, przesłanka używania oznaczenia w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych⁽¹⁾ jest spełniona, jeżeli osoba prywatna używała znaku towarowego na rzecz osoby trzeciej w jej obrocie handlowym, również wtedy, kiedy nie jest u niej zatrudniona w charakterze pracownika?
- 3) Czy osoba przechowująca towary używa znaku towarowego dla towarów w rozumieniu art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 3 lit. b) dyrektywy w sprawie znaków towarowych, jeżeli towary opatrzone znakiem towarowym – wysłane do państwa członkowskiego i dopuszczone do swobodnego obrotu na jego terytorium – były odebrane i przechowywane na rzecz spółki, która je odsprzedaje, przez osobę, w której posiadaniu się znalazły i która nie prowadzi działalności w zakresie przywozu i wywozu towarów oraz nie posiada zezwolenia na prowadzenie składu celnego ani podatkowego?
- 4) Czy można założyć, że dana osoba dokonuje przywozu towarów opatrzonych znakiem towarowym w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. c) dyrektywy w sprawie znaków towarowych, jeżeli towary nie zostały przywiezione na zlecenie tej osoby, jednak udostępniła ona swój adres odsprzedawcy towarów i na jego rzecz odebrała dopuszczone do swobodnego obrotu towary w państwie członkowskim, była w posiadaniu tych towarów przez kilka tygodni i przekazała je w celu przemieszczenia do kraju trzeciego niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu odsprzedaży na jego terytorium?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2008, L 299, s. 25)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 14 grudnia 2018 r. – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances**

(Sprawa C-785/18)

(2019/C 72/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État